

Rostislav Sochorec vyrůstal na rodinném statku na Břeclavsku. Jeho otec se angažoval v lidové straně. Ve 30. letech působil v zemském zastupitelstvu v Brně a v roce 1946 byl zvolen do Národního shromáždění. V únoru 1948 byl Státní bezpečností uvězněn. Ve vězení zemřel. Tvrdými represemi pak trpěl Rostislav i celá rodina.

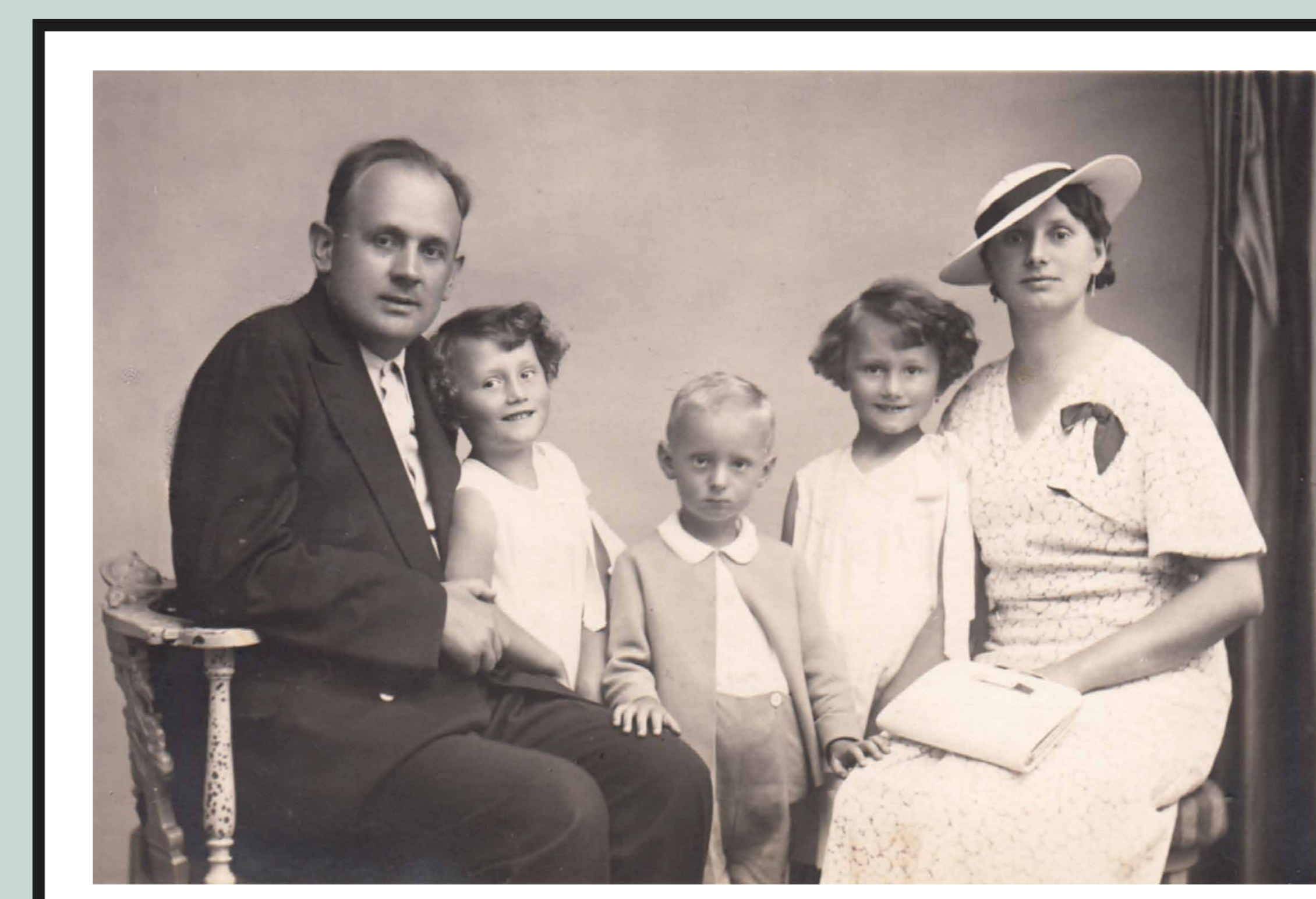
„V maturitní komisi byl profesor Ščaděj, prý bývalý partyzán. Z matematiky a geometrie jsem dostal jedničku, z češtiny dvojku. U soudruha Ščaděje z filozofie pětku. Tak mne od té maturity vyhodili.“

Státek Sochorcových komunistický režim postupně zabavil a rodinu vyhnal. Rostislav musel narukovat na vojnu k pomocným technickým praporům. Po návratu pracoval jako technik Hydrometeorologické stanice v Brně, později jako hydrolog v Ostravě. Po roce 1990 se stal ředitelem ostravské pobočky hydrometeorologického ústavu.

pametnaroda.cz/sochorec-rostislav-1931

„Nakonec tátu uvěznili v psychiatrické léčebně. Běžný dozor poslali domů a nastoupila nová posádka. Za tři dny nám sdělili, že se otec oběsil na mokřém ručníku. Zakázali pitvu. Strýc chtěl vědět, jak se to stalo. Řekli mu, ať se neptá. Aby neskončil jako jeho bratr.“

— Rostislav Sochorec (* 1931)

Příběh natočili žáci ZŠ A. Hrdličky: Karolína Končková, Jakub Punz, Saskie Nováková a Boris Starsiak pod vedením paní učitelky Lenky Pitnerové.